

TRIBUNA

TIM PELTERS

Secretari
APE – Associació de Propietaris d'Empuriabrava

L'AMENAÇA CONTINUA SOBRE EMPURIABRAVA

Les notícies recentment aparegudes referides a la problemàtica dels canals d'Empuriabrava, en especial les explicacions donades en aquestes pàgines pels diputats Francesc Canet i Montserrat Surroca, mereixen certament una reflexió més profunda i acurada.

Si bé és cert que des de l'Associació de Propietaris Empuriabrava ens congratulem que les nostres gestions hagin tingut recepció al congrés per part d'ERC i CiU, i que agraïm profundament les gestions realitzades per part d'ambdós polítics, no és menys cert que cap d'aquestes gestions han servit per tranquil·litzar realment els afectats.

Les discussions etèries sobre competències i incompetències dins l'àmbit polític, com les promeses del Sr. Fragueiro (que es varen limitar a dir que "casi" puc garantir que "casi" no hi haurà enderrocs) no serveixen. Sí s'evidencia una voluntat d'un càrrec tècnic del Ministeri, però realment res no ha canviat. Ni sembla que ningú tingi voluntat de canviar res.

Voler convertir-ho tot en un problema de competències a Madrid suavitza i desvirtua el fons i l'abast real de la nostra problemàtica. Davant un Ajuntament manifestament incompetent (en el sentit de mancat de competències), una Generalitat de Catalunya callada, un Ministeri de Medi Ambient sobrepassat per les protestes i pressions internacionals i una Concessionària totalment descol·localada, cal recordar, que els nostres problemes van més enllà de la delimitació del domini públic marítimoterrestre que suposa l'aterMenament.

Davant això, volem exposarvos un *worst case*, un *pitjor cas possible* en aplicació de la normativa vigent avui en dia:

Imaginem un habitatge amb una parcel·la de 500 m² (40 metres de fons per 12,5 d'ample), amb un embarcador propi dins la parcel·la (de 6 per), mur de separació amb el seu veí al llarg de tota la parcel·la i una piscina edificada fa més de 5 anys, a 2 metres del canal.

A causa del destermenament del Ministeri de Medi Ambient, aquest propietari perdria la propietat de l'embarcador, construït probablement amb autorització de la concessionària i amb la Llicència d'Obres de l'Ajuntament. La parcel·la passaria de 500 m² a 482 m², si bé l'Ajuntament seguiria cobrant l'IBI sobre els 500 m² inicials.

La franja de serveis

En aplicació de la franja de servei nàutic, perdria a més la disponibilitat i el poder de decisió sobre 6 metres a comptar des de l'aigua del canal, és a dir, uns altres 75 m², sobre els quals, malgrat tot, seguiria pagant l'IBI. Per tant, ja només li queden 407 m² efectius.

Si el propietari hagués incorregut en alguna infracció urbanística en construir la piscina, aquesta infracció hauria prescrit, ja que han passat més de 4 anys des dels fets. Per contra, l'equívoca redacció de la Disposició Transitòria segona del Reglament de Marines Interiors podria provocar-ne la seva demolició.

El mateix reglament converteix en *policia urbanístic* el mateix concessionari (sic!), ja que li correspon l'obligació de "mantenir la franja en perfecte estat de manteniment". Per tant, serà el mateix concessionari qui, no només li exigirà al propietari que elimini la piscina, sinó que davant de la negativa d'aquest, podria arribar a ignorar la suposada inviolabilitat del domicili que recull la Constitució, per plantar-se al mateix terreny i eliminar la piscina *motu propio*, i passant-li tot seguit la factura per aquesta actuació.

«Voler convertir-ho tot en un problema de competències a Madrid suavitza i desvirtua el fons i l'abast real de la nostra problemàtica»

Al mateix temps, aprofitaria per eliminar qualsevol tipus de construcció, decoració o palmera per netejar la franja, i ja que hi som, tirarien a terra el mur de separació del veí en aquests 6 metres, ja que, malgrat haver-se edificat fa més de 20 anys, desafortunadament no té cobertura en el POUM vigent en el moment de l'aprovació de la Llei de Ports catalana i, per tant, ha de desaparèixer.

Així, la parcel·la hauria quedat accessible perquè qualsevol persona pogués accedir-hi a través de la parcel·la del veí. És a dir, una invitació a qualsevol lladregot perquè entri lliurement a la parcel·la, i a la casa, si s'escau.

Havent perdut tota intimitat a casa seva, i per raó de l'increment de robatori, finalment la concessionària, amb connivència amb Ajuntament i Generalitat, decideixen condicionar la franja, perquè puguin passarhi, policia, servei de vigilància privada i equips de manteniment. Finalment, acabarà sent un passeig asfaltat i il·luminat a sobre de la propietat privada de l'afectat.

Davant d'això, el propietari interposarà querelles i decidirà deixar de contribuir a les despeses que en aquell moment li repercutirà la concessionària, que se n'hauria sortit amb la seva gràcies un pacte previ amb Ajuntament i Generalitat. Com que l'afectat incompleix les seves obligacions de participar en la despesa, en aplicació del nou reglament d'explotació que prèviament hauria aprovat la concessionària amb el vistiplau de la Generalitat, li retiraran el dret preferent d'ús de l'amarratge que hi ha dins de la seva propietat i li llogaran a un tercer, que resulta ser un amic de la festa nocturna i sorollós que cada nit convida els seus amics a l'embarcació, mentrestant els cotxes d'aquests amics li impedeixen al nostre afectat la vista al canal que, en el fons, va ser l'únic motiu inicial pel qual s'havia decidit a comprar aquell habitatge.

Lluita conjunta

Ciència-ficció o no, aquest és el pitjor cas que més d'un propietari ha somniat durant els últims mesos.

I ens correspon a tots lluitar conjuntament perquè s'imposi el sentit comú, sense interpretacions partidistes ni medalles autoimposades fora de temps i context. Per això lluitem des de l'Associació de Propietaris d'Empuriabrava (APE), i per això exigim el suport de tots els implicats i afectats.

Emporda- 07/04/09